

[Kampp.]

I det hele taget aktualiserer boligforliget spørgsmålet om lejernes medbestemmelsesret, ikke mindst inden for det almennyttige byggeri. Her er det jo lejerner, der gennem deres boligindskud betaler hele det kontante kapitalindskud til finansiering af byggeriet, og derudover betaler lejerne til finansiering af nybyggeriet gennem den del af lejen, der anvendes til prioritetsafdrag til dispositionsfunds, og til dels bidrager de også til de midler, der henlægges til fornyelse af tekniske installationer og hoveddistandsættelser.

Gennem boligforliget pålægger man nu yderligere lejerne betydelige lejeforhøjelser til finansiering af nybyggeriet. Jeg synes, at det så også må være på tide at ændre selskabernes vedtægter, således at lejerne får større indflydelse, får større repræsentation i bestyrelserne, og så vi når derhen, at det er lejerne, der inden for hvert enkelt selskab får ret til at vælge flertallet i bestyrelsen.

Jeg henstiller til boligministeren og det høje ting, at disse tanker indgår i overvejelserne, forinden man endeligt udformer de bestemmelser, der skal afløse de nugældende beboerrepræsentantordninger.

Boligministeren (Kaj Andresen): Må jeg takke for behandlingen af lovforslagene. I hvert fald fra de fleste af partierne var der jo tilslutning til de foreliggende forslag, som det også har været tilfældet ved de tidligere behandlinger af de tilsvarende forslag.

Der er rejst en lang række problemer — så mange, at jeg nok tror, jeg på dette tidspunkt skal holde mig til nogle enkelte ting; resten må vi så se på under udvalgsbehandlingen, bl. a. også disse mere specielle problemer, der blev rejst i det sidste indlæg af hr. Kampp. Jeg vil gerne sige til hr. Kampp, at det jo har været et af vore store problemer, at den gældende ordning ikke er tilfredsstillende. Vi har prøvet på gennem det, der er foreslået her, at finde en ordning, der skulle fungere bedre. I øvrigt vil man også fortsat kunne aftale ordninger; denne ordning skal jo kun træde i kraft, hvis man ikke har aftalt andre og bedre ordninger. Jeg tror, det, der er foreslået her, er et fremskridt; vi har prøvet på, om vi kunne finde en løsning, der var bedre.

Hvad angår landsbyggefondens ledelse, blot dette: landsbyggefonden består af

midler, der skaffes både fra de sociale selskaber og andelsboligforeninger, og det må jo ikke glemmes, at i andelsboligforeningerne, som udgør en meget stor del, er ledelsen på forhånd valgt af beboerne, og det er derfor, vi har valgt den fordeling af repræsentanterne i ledelsen af landsbyggefonden, som er anført i lovforslaget. Men det er klart, at også det problem kan vi se på under den udvalgsbehandling, der skal finde sted.

Over for hr. Axel Ivan Pedersen, der rejste spørgsmålet om ejerlejlighederne, som i øvrigt ikke er til behandling her, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der i øjeblikket er eksempler på, at man ved indretningen af ældre ejendomme til ejerlejligheder ligesom forsøger på at sælge lejlighederne hen over hovedet på lejerne — et forhold, vi jo har klaret gennem lejelovens bestemmelse, idet lejerne beholder deres status. Men når dette finder sted i en række tilfælde, uden at det meddeles lejerne, at de er beskyttet af lejelovens bestemmelser, må det give os anledning til — og det vil jeg gerne komme med forslag om — at vi i lejeloven indfører en bestemmelse om, at der skal være pligt til at oplyse om lejelovens indhold i den retning. Jeg synes, det er rimeligt, at de lejere, der får at vide, at nu kan de købe deres lejlighed, men hvis de ikke køber den, vil den blive solgt til andre, dog bliver gjort bekendt med, at de i øvrigt er beskyttet af den almindelige lejelov.

Hr. Guldberg brugte en hel del af sit indlæg til at beskæftige sig med de sociale boligselskabers aktuelle lejeforhøjelser og var inde på den tanke, at disse forhøjelser kunne man godt betegne som sabotage mod landsbyggefonden. Jeg erindrer, at for nogle måneder siden blev den samme kritik rejst. Jeg blev spurgt adskillige gange — det blev hr. Guldberg også — om ikke det, der foregik rundt omkring i en række kommuner, hvor man ophævede huslejestoppet, efter at boligforliget var indgået, og inden vurderingerne var afsluttet eller den første etape var gennemført, om ikke denne ophævelse af huslejestoppet, der jo medførte, at der for de private lejligheder i disse områder ikke ville ske indbetalinger til grundejerfonden, var sabotage af landsbyggefonden. Dertil svarede jeg nej. Jeg tror, hr. Guldberg gjorde det samme